

Washim District Police

Nature of Work

:- Helping Children in distress situation

Police Station

:- WashimPolice

Date of Good Work done

:- 16/06/2020

Brief of the work done :-

वाशीम पोलीस - संगीताताईच्या रूपाने खाकी वर्दीतून पाझरतोय माणुसकीचा झरा दि.

१६/०६/२०२०

पान २

वाशीम Express

मंगळवार १६ जून २०२०

सिटी न्यूज सुपरफास्ट

संगीताताईच्या रूपाने खाकी वर्दीतून पाझरतोय माणुसकीचा झरा

'त्या' आदल्या दिवशीच निरपेक्ष करतात की, उद्या किती लोकांना जेवण द्यायचे आहे, माग सकाळी चार वाजताच त्यांचा दिनक्रम सुरू होतो. भल्या पहाटे उठणे, तयारी करणे, आणि स्वतः भाजी-पोळी बनविणे, तयारी झाल्यानंतर एका इथ्यात बसणे आणि आपल्या स्कुटीवर डबा घेऊन जाणे. तेथे गेल्यावर एकाएकाच अन्नाचे वाटप करणे आणि लगेचच तेवढे परतून स्कुटीवर हजर होणे.

पुन्हा दुसऱ्या दिवशीही हाच दिनक्रम. 'त्यांची' या उपक्रमाला आता दोन-चार दिवस नव्हे तर दोन महिने पूर्ण झाले आहेत. हा मासिका घटनाक्रम अखंडपणे वाटत असला तरी सत्यच आहे. खाकी वर्दी च्या माध्यमातून पोलीस सेवेत कार्यरत असलेल्या एका युवतीने आपल्या माणुसपणाचा झरा खळखळता असल्याचे सिद्ध केले आहे. संगीत मातोती डोले असे त्या पोलीस भगिनीचे नाव. 'लोकडाऊनमधील हिरो' या सदराच्या माध्यमातून अग्नी लोकडाऊन दरम्यान जनसेवा करणाऱ्या अनेक व्यक्ती, रफ संस्थांचे कार्य समाजापुढे मांडत आहेत. मात्र, आरव्या भागातील पोलीस विभागात कार्यरत असणाऱ्या या भगिनीचे गेल्या दोन महिन्यांतील अन्नदानाचे कार्य एवढे वैदिकमान्य असले असे आम्हाला सुद्धा वाटत

नवते. त्यांची मुलाखत घेताना व्यक्तीकारे त्या आपले अन्नदानातील कार्याचे प्रसंग कथन करत होत्या. तेखा विचार पडत होता की, आपल्या शासकीय नोकरीत पाहण्यास उत्सुक असतात. मात्र, मुलगाच नव्हे तर, मुलीलाही शासकीय सेवेत आणि त्यातल्या त्यात पोलीस वर्दीत पाहण्याचे त्यांचे स्वप्न होते. पारोतीराबांची धाकटी मुलगी संगीता ही.

बाळपणापासूनच हुशार होती. त्यामुळे तिला संगीत हातूळीतून त्रक्रार निवारण कक्षात उत्तमप्रकारे कार्य पाहता आले. कर्तव्य बजावताना त्यांना महिला त्रक्रार निवारण कक्षात आलेल्या अनेक महिलांचे योग्य समुपदेशन करून संसार जोडण्याचे काम करता आले. तब्बल बारा वर्षे त्या त्रक्राणी कर्तव्य बजावल्यानंतर त्यांनी स्टेशनमध्ये बदली करण्यात आली. यादिकाणी त्यांनी जमरल इयुटी असल्याची त्यांनी त्रिकटिकाणी इयुटीवर जावे लागत होते. बाराशेच्या विस्वील लाईन भागातील पोलीस वसाहतीत त्यांचे सध्या वास्तव्य आहे. मार्चमध्ये कोरोनाच्या

पाचव्या भूमीवर लोकडाऊन असल्याने इतर पोलीस बांधांप्रमाणेच त्यांनाही बाराशे शहरात इयुटीवर जावे लागत होते. अशातच मार्चच्या शेवटी एके दिवशी त्यांची इयुटी माहुरेश भार्यात लागली. इयुटीवर कार्यरत असताना काही सामाजिक कार्यकर्त्यांनी गोरगरिबांना देण्यासाठी जेवण आणले होते. यावेळी इयुटीवर असल्यामुळे त्यांनाही जेवणाचे ताट मिळाले. मात्र, एवढ्यातच एक महिला त्यांच्याजवळ आली आणि जेवण देण्याची मागणी केली. संगीताहोर्ने लगेच हातातील ताट त्या महिलेला दिले. आणि आल्यानंतर महिलेची विचारपूस केली. त्यानंतर त्या महिलेला पुढे तहसीलच्या माध्यमातून कायमस्वरूपी अन्नधान्य मिळण्याचा मार्ग खुला केला. या घटनेने भुकेल्यांप्रती त्यांच्या भावना अनावर झाल्या. आणि भुकेल्यांना अन्न देण्याचा निश्चय बाणु त्यांनी उचलला. मा पुरे इयुटीवर जाताना त्या आपल्या गाडीच्या डिकेत चिबडा, बिस्किटांचे पॅकिट ठेवणे, भुकेला दिसला की त्याला देणे ,

कुणाला परिस्थिती पाहून शे-दोघेरो रुपये देणे असे मदत कार्य त्या करत राहिल्या. काही कायम स्मरणात राहणाऱ्या घटनांचा त्यांनी आमच्याशी उलगडा केला. यातील काही घटना येथे मांडत आहोत.

लक्षाळयार तामसीची एक आजीबाई त्यांना भेटली. आणि गाडी मूले जेवू घालत नाहीत म्हणून रडत होती. तिला संगीताताईने अन्नधान्य देऊन घरी पोहोचविले. एक वेळ त्या पुसद नाक्यावर इयुटीवर असताना हिंगोलीवरून मच्छपदेशर कडे जाणारे एक पायदळ चालून बकलेले आणि भुकेने व्याकुळ झालेले मुलबाळांसह असलेले कुटुंब त्यांना दिसले. यावेळी त्यांनी चौकशी करून त्यांना खाण्यापिण्याची सोय केली. शेळ फाट पायवर एका पायदळ जाणाऱ्या गर्भवतीला जेवण दिले. इयुटीवर असताना अशा अनेक घटना त्यांना दिसत होत्या. १४ एप्रिल रोजी त्यांनी एक विन्टेल गृह शहरातील ग्रामीण पोलीस स्टेशन आणि रेल्वे स्टेशन परिसरात पालात राहणाऱ्या गोरगरिबांना वाटला. आता मात्र त्यांनी जेवणच बनवून वाटपण्याचा संकल्प केला. आणि २६ एप्रिल पासून तो अमलत आणला. दररोज इयुटीचा दाहमिंग पाहून चार वाजताच दडणे, आज किती लोकांना जेवण घ्यायचे हे दुरुमिणे, आणि त्या प्रमाणात भाजी पोळ्या बनविणे, आणि एका मोठ्या डब्यात बरणे, आणि आपल्या

अनेक वेळा आरोग्य प्रत्यारोप होताना आणण पाहत असतो. मात्र, पोलीस बांधवही सामाजिक जाणवेने ओतप्रोत असतात. याचा आदर्श पाठच संगीताताईच्या कृतिशीलतेने घालून दिला आहे. संगीताताई खेळाळी निपुण आहेत. त्या स्वतः योग्य करत असून लोकडाऊन दरम्यान आपल्या घरी काहीना योग्य शिक्किताने काकडुदाती या गावात त्यांनी योग्यच कायसेसाही घेतलेत. विवर्तित करणे. असा त्यांचा आता दिनक्रमच बनला आहे. शहरातील ग्रामीण पोलीस स्टेशन समीर राहणारे लोक, रेल्वे स्टेशन परिसरात राहणारे, वाटागणेबाडी परिसरातील लोक, शेळबाजार रोडवरील पालात राहणारे लोक, अशांना संगीताताईचा जेवणाचा धास दररोज न चुकता पोहोचत आहे. त्यांच्या या उपक्रमाला आता दोन महिने पूर्ण होत आहेत. एका दिवशी ३० ते ४० लोकांना स्वतः बनवलेले जेवण स्वतःच विवर्तित करणाऱ्या त्यांच्या या मिशनला 'बन मिन आर्मी' असेच म्हणता येईल.

'एकच ध्यास आणि गोरगरिबांना धास' असा संकल्प केलेल्या या युवतीने आपल्या माणुसपणाचा झरा खळखळता असल्याचे सिद्ध केले आहे. संगीत मातोती डोले असे त्या पोलीस भगिनीचे नाव. 'लोकडाऊनमधील हिरो' या सदराच्या माध्यमातून अग्नी लोकडाऊन दरम्यान जनसेवा करणाऱ्या अनेक व्यक्ती, रफ संस्थांचे कार्य समाजापुढे मांडत आहेत. मात्र, आरव्या भागातील पोलीस विभागात कार्यरत असणाऱ्या या भगिनीचे गेल्या दोन महिन्यांतील अन्नदानाचे कार्य एवढे वैदिकमान्य असले असे आम्हाला सुद्धा वाटत

नवते. त्यांची मुलाखत घेताना व्यक्तीकारे त्या आपले अन्नदानातील कार्याचे प्रसंग कथन करत होत्या. तेखा विचार पडत होता की, आपल्या शासकीय नोकरीत पाहण्यास उत्सुक असतात. मात्र, मुलगाच नव्हे तर, मुलीलाही शासकीय सेवेत आणि त्यातल्या त्यात पोलीस वर्दीत पाहण्याचे त्यांचे स्वप्न होते. पारोतीराबांची धाकटी मुलगी संगीता ही.

बाळपणापासूनच हुशार होती. त्यामुळे तिला संगीत हातूळीतून त्रक्रार निवारण कक्षात उत्तमप्रकारे कार्य पाहता आले. कर्तव्य बजावताना त्यांना महिला त्रक्रार निवारण कक्षात आलेल्या अनेक महिलांचे योग्य समुपदेशन करून संसार जोडण्याचे काम करता आले. तब्बल बारा वर्षे त्या त्रक्राणी कर्तव्य बजावल्यानंतर त्यांनी स्टेशनमध्ये बदली करण्यात आली. यादिकाणी त्यांनी जमरल इयुटी असल्याची त्यांनी त्रिकटिकाणी इयुटीवर जावे लागत होते. बाराशेच्या विस्वील लाईन भागातील पोलीस वसाहतीत त्यांचे सध्या वास्तव्य आहे. मार्चमध्ये कोरोनाच्या

कुणाला परिस्थिती पाहून शे-दोघेरो रुपये देणे असे मदत कार्य त्या करत राहिल्या. काही कायम स्मरणात राहणाऱ्या घटनांचा त्यांनी आमच्याशी उलगडा केला. यातील काही घटना येथे मांडत आहोत.

लक्षाळयार तामसीची एक आजीबाई त्यांना भेटली. आणि गाडी मूले जेवू घालत नाहीत म्हणून रडत होती. तिला संगीताताईने अन्नधान्य देऊन घरी पोहोचविले. एक वेळ त्या पुसद नाक्यावर इयुटीवर असताना हिंगोलीवरून मच्छपदेशर कडे जाणारे एक पायदळ चालून बकलेले आणि भुकेने व्याकुळ झालेले मुलबाळांसह असलेले कुटुंब त्यांना दिसले. यावेळी त्यांनी चौकशी करून त्यांना खाण्यापिण्याची सोय केली. शेळ फाट पायवर एका पायदळ जाणाऱ्या गर्भवतीला जेवण दिले. इयुटीवर असताना अशा अनेक घटना त्यांना दिसत होत्या. १४ एप्रिल रोजी त्यांनी एक विन्टेल गृह शहरातील ग्रामीण पोलीस स्टेशन आणि रेल्वे स्टेशन परिसरात पालात राहणाऱ्या गोरगरिबांना वाटला. आता मात्र त्यांनी जेवणच बनवून वाटपण्याचा संकल्प केला. आणि २६ एप्रिल पासून तो अमलत आणला. दररोज इयुटीचा दाहमिंग पाहून चार वाजताच दडणे, आज किती लोकांना जेवण घ्यायचे हे दुरुमिणे, आणि त्या प्रमाणात भाजी पोळ्या बनविणे, आणि एका मोठ्या डब्यात बरणे, आणि आपल्या

अनेक वेळा आरोग्य प्रत्यारोप होताना आणण पाहत असतो. मात्र, पोलीस बांधवही सामाजिक जाणवेने ओतप्रोत असतात. याचा आदर्श पाठच संगीताताईच्या कृतिशीलतेने घालून दिला आहे. संगीताताई खेळाळी निपुण आहेत. त्या स्वतः योग्य करत असून लोकडाऊन दरम्यान आपल्या घरी काहीना योग्य शिक्किताने काकडुदाती या गावात त्यांनी योग्यच कायसेसाही घेतलेत. विवर्तित करणे. असा त्यांचा आता दिनक्रमच बनला आहे. शहरातील ग्रामीण पोलीस स्टेशन समीर राहणारे लोक, रेल्वे स्टेशन परिसरात राहणारे, वाटागणेबाडी परिसरातील लोक, शेळबाजार रोडवरील पालात राहणारे लोक, अशांना संगीताताईचा जेवणाचा धास दररोज न चुकता पोहोचत आहे. त्यांच्या या उपक्रमाला आता दोन महिने पूर्ण होत आहेत. एका दिवशी ३० ते ४० लोकांना स्वतः बनवलेले जेवण स्वतःच विवर्तित करणाऱ्या त्यांच्या या मिशनला 'बन मिन आर्मी' असेच म्हणता येईल.

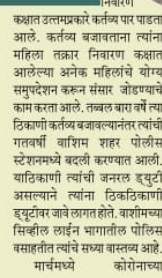
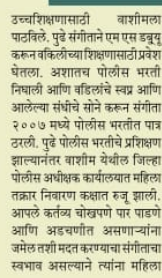
'एकच ध्यास आणि गोरगरिबांना धास' असा संकल्प केलेल्या या युवतीने आपल्या माणुसपणाचा झरा खळखळता असल्याचे सिद्ध केले आहे. संगीत मातोती डोले असे त्या पोलीस भगिनीचे नाव. 'लोकडाऊनमधील हिरो' या सदराच्या माध्यमातून अग्नी लोकडाऊन दरम्यान जनसेवा करणाऱ्या अनेक व्यक्ती, रफ संस्थांचे कार्य समाजापुढे मांडत आहेत. मात्र, आरव्या भागातील पोलीस विभागात कार्यरत असणाऱ्या या भगिनीचे गेल्या दोन महिन्यांतील अन्नदानाचे कार्य एवढे वैदिकमान्य असले असे आम्हाला सुद्धा वाटत

नवते. त्यांची मुलाखत घेताना व्यक्तीकारे त्या आपले अन्नदानातील कार्याचे प्रसंग कथन करत होत्या. तेखा विचार पडत होता की, आपल्या शासकीय नोकरीत पाहण्यास उत्सुक असतात. मात्र, मुलगाच नव्हे तर, मुलीलाही शासकीय सेवेत आणि त्यातल्या त्यात पोलीस वर्दीत पाहण्याचे त्यांचे स्वप्न होते. पारोतीराबांची धाकटी मुलगी संगीता ही.

बाळपणापासूनच हुशार होती. त्यामुळे तिला संगीत हातूळीतून त्रक्रार निवारण कक्षात उत्तमप्रकारे कार्य पाहता आले. कर्तव्य बजावताना त्यांना महिला त्रक्रार निवारण कक्षात आलेल्या अनेक महिलांचे योग्य समुपदेशन करून संसार जोडण्याचे काम करता आले. तब्बल बारा वर्षे त्या त्रक्राणी कर्तव्य बजावल्यानंतर त्यांनी स्टेशनमध्ये बदली करण्यात आली. यादिकाणी त्यांनी जमरल इयुटी असल्याची त्यांनी त्रिकटिकाणी इयुटीवर जावे लागत होते. बाराशेच्या विस्वील लाईन भागातील पोलीस वसाहतीत त्यांचे सध्या वास्तव्य आहे. मार्चमध्ये कोरोनाच्या

कुणाला परिस्थिती पाहून शे-दोघेरो रुपये देणे असे मदत कार्य त्या करत राहिल्या. काही कायम स्मरणात राहणाऱ्या घटनांचा त्यांनी आमच्याशी उलगडा केला. यातील काही घटना येथे मांडत आहोत.

लक्षाळयार तामसीची एक आजीबाई त्यांना भेटली. आणि गाडी मूले जेवू घालत नाहीत म्हणून रडत होती. तिला संगीताताईने अन्नधान्य देऊन घरी पोहोचविले. एक वेळ त्या पुसद नाक्यावर इयुटीवर असताना हिंगोलीवरून मच्छपदेशर कडे जाणारे एक पायदळ चालून बकलेले आणि भुकेने व्याकुळ झालेले मुलबाळांसह असलेले कुटुंब त्यांना दिसले. यावेळी त्यांनी चौकशी करून त्यांना खाण्यापिण्याची सोय केली. शेळ फाट पायवर एका पायदळ जाणाऱ्या गर्भवतीला जेवण दिले. इयुटीवर असताना अशा अनेक घटना त्यांना दिसत होत्या. १४ एप्रिल रोजी त्यांनी एक विन्टेल गृह शहरातील ग्रामीण पोलीस स्टेशन आणि रेल्वे स्टेशन परिसरात पालात राहणाऱ्या गोरगरिबांना वाटला. आता मात्र त्यांनी जेवणच बनवून वाटपण्याचा संकल्प केला. आणि २६ एप्रिल पासून तो अमलत आणला. दररोज इयुटीचा दाहमिंग पाहून चार वाजताच दडणे, आज किती लोकांना जेवण घ्यायचे हे दुरुमिणे, आणि त्या प्रमाणात भाजी पोळ्या बनविणे, आणि एका मोठ्या डब्यात बरणे, आणि आपल्या

गजानन धामणे
मुक्त पत्रकार
मो. ९८८१२०४५३८